

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1962-1963.

14 FEBRUARI 1963.

Voorstel van wet tot oprichting van een Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Zoals in de meeste landen heeft de sociale zekerheid zich ook in België op pragmatische wijze ontwikkeld. Hoe kon het ook anders met zulk een nieuwe materie? Het voordeel van deze methode is ongetwijfeld, dat zij op concrete toestanden is afgestemd en niet op abstracte wijze wordt opgebouwd; het nadeel ervan is een zeker gemis van samenhang, te wijten aan het lasten en zoeken in de aanvangsperiode, aan de onregelmatige ontwikkeling nu eens van deze dan weer van gene sector, aan het ontbreken van statistische en financiële inlichtingen, kortom aan de afwezigheid van een algemeen plan dat steunt op nauwkeurige gegevens en streeft naar een klaar omlijnd doel.

De evolutie heeft overigens bepaalde gevolgen aan het licht gebracht die men niet voorzien had: bijvoorbeeld het feit dat het veralgemenen van de ziekteverzekering geen louter wiskundig probleem is, maar dat het de dekking van het risico in een heel ander perspectief plaatst, namelijk een dekking van andere aard.

Het pensioenstelsel en de omvang van de voorzienbare reserves kunnen van deze sector der sociale verzekeringen ook een belangrijke factor maken van de economische ontwikkeling van het land. Zo zijn er voorbeelden bij de vleet.

Dank zij de ervaring die sedert een twaalfal jaren is opgedaan, kan men nochtans een bestek opmaken en zich beter rekenschap geven van de belangrijkheid en van het ingewikkelde karakter van de problemen, van de noodzaak van een voldoende coördinatie der verschillende sectoren alsmede van de gevaren die uit een

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1962-1963.

14 FEVRIER 1963.

Proposition de loi tendant à la création d'un Institut national de la Sécurité sociale.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Comme dans la plupart des pays, la sécurité sociale s'est développée en Belgique d'une manière pragmatique. Il ne pouvait du reste en aller autrement s'agissant d'une matière aussi neuve. L'avantage de cette méthode a été incontestablement d'avoir prise sur le concret plutôt que de s'élaborer d'une manière abstraite; l'inconvénient en est une certaine incohérence due à la fois aux tâtonnements du début, au développement par à-coups tantôt d'un secteur, tantôt d'un autre, au manque d'informations statistiques et financières, pour tout dire, à l'absence d'un plan d'ensemble basé sur des données précises et poursuivant un objectif nettement précisé.

L'évolution a fait apparaître du reste certaines conséquences que l'on n'avait pas prévues: le fait par exemple, qu'une généralisation de l'assurance-maladie n'était pas un problème purement mathématique mais situait la couverture du risque dans une tout autre perspective, une différence de nature.

De même, le régime des pensions, l'importance des réserves prévisibles sont de nature à faire de ce secteur des assurances sociales un facteur important de l'évolution économique du pays. On pourrait multiplier les exemples.

Les expériences faites depuis une douzaine d'années permettent cependant de faire le point, de mieux se rendre compte de l'importance et de la complexité des problèmes, de la nécessité d'une coordination suffisante des divers secteurs, des dangers qui peuvent résulter d'une étatisation dangereuse, mais aussi d'un

gevaarlijke etatisatie kunnen voortkomen maar ook van een wanordelijke ontwikkeling der verschillende instellingen en van een kostbare versnippering.

Ook blijkt dat de uitvoerende en de wetgevende macht niet beschikken over een voldoende informatiebron waaruit zij gegevens kunnen putten om een prognose op te stellen voor de verschillende sectoren en de technische aspecten van de vraagstukken te belichten; zo komt men dan tot onaangename verrassingen en tot een evolutie die men niet meer tijdig kan ombuigen; de politiek van tasten en zoeken, die niet langer verantwoord is wanneer de aanvangsperiode achter de rug ligt, wordt dan maar voortgezet.

*
**

Dit voorstel van wet beoogt hoofdzakelijk :

- de coördinatie van de verschillende sectoren van de maatschappelijke zekerheid;
- het onafhankelijk beheer van de fondsen en met name van de reserves van het pensioenstelsel;
- de wetenschappelijke en praktische voorlichting van de gezagdragers over de evolutie van de verschillende sectoren en over de vooruitzichten.

Het passende instrument moet gezocht worden in een onafhankelijk lichaam, dat geheel op zijn taak berekend is : het *Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid*.

Er zij nog nader op gewezen dat de bevoegdheid van het Instituut zich aanvankelijk alleen zal uitstrekken tot het gebied van de verplichte sociale verzekering van de loontrekkenden. Er is natuurlijk niets tegen dat het Instituut nadien ook een afdeling kan verkrijgen voor de sociale verzekering van zelfstandigen, maar de indieners zijn van oordeel dat de tijd nog niet rijp is voor een dergelijke uitbreiding, aangezien de sector van de sociale verzekering van zelfstandigen nog te jong en bovendien nog niet sterk genoeg ontwikkeld is.

De indieners wensen slechts enkele voorname aspecten van hun doel te onderstrepen, terwijl bij de artikelsgewijze bespreking nadere bijzonderheden zullen worden verstrekt.

Noodzaak van de coördinatie.

Niemand twijfelt eraan dat de verschillende takken van de sociale zekerheid moeten worden gecoördineerd. Op het juridisch vlak valt op te merken dat de administratieve rechtspraak uiteenloopt, omdat sommige rechtsbegrippen verschillende toestanden dekken, al naar de sector waarin ze worden toegepast. Dit is schadelijk zowel voor de particulieren als voor het algemeen belang.

Dezelfde opmerkingen gelden voor het statistisch materieel, dat is opgevat volgens normen die elkaar niet aanvullen, en voor de boekhouding waar de methoden onderling verschillen. Het is absoluut noodzakelijk orde te scheppen op deze verschillende gebieden : besparingen en een hoger rendement zullen er de vruchten van zijn.

développement anarchique des divers organismes, d'une dispersion coûteuse.

On constate également que les pouvoirs exécutif ainsi que législatif ne disposent pas d'une source d'information suffisamment bien outillée pour les éclairer sur les prévisions intéressant les divers secteurs, sur les aspects techniques des problèmes; d'où des surprises fâcheuses, des évolutions que l'on ne parvient pas à maîtriser à temps, la continuation d'une politique de tâtonnements qui ne se justifie plus au-delà de la période de démarrage.

*
**

La présente proposition de loi a pour but essentiel d'assurer :

- une coordination des divers secteurs de la sécurité sociale;
- une gestion indépendante des fonds et notamment des réserves du régime de pensions;
- une information scientifique et pratique des pouvoirs publics sur l'évolution des divers secteurs et sur les prévisions d'avenir.

L'instrument adéquat doit être un organisme indépendant et hautement qualifié : l'*Institut national de la Sécurité sociale*.

Il y a lieu de préciser qu'au départ, la compétence de l'Institut embrassera le seul domaine des assurances sociales obligatoires pour les travailleurs salariés. Rien n'empêche que, par la suite, l'Institut puisse comporter une aile des assurances sociales pour travailleurs indépendants, mais les auteurs de la présente proposition de loi estiment cette extension prématurée, le secteur des assurances sociales pour travailleurs indépendants étant encore trop neuf et du reste peu développé.

Les auteurs de la présente proposition de loi se contentent de souligner quelques aspects majeurs de leur objectif, l'examen des articles entrant davantage dans les détails.

Nécessité d'une coordination.

Il n'y a nul doute qu'une coordination s'impose entre les divers secteurs de la sécurité sociale. Sur le plan juridique, on constate des divergences de jurisprudence administrative, certains concepts juridiques recouvrant des situations différentes suivant le secteur qui les applique. Une telle situation est préjudiciable aux particuliers comme à l'intérêt général.

Les mêmes observations s'imposent sur le plan des statistiques qui sont conçues suivant des perspectives qui ne se complètent pas, et sur le plan comptable où les méthodes divergent. Il est indispensable de mettre de l'ordre dans ces domaines : il en résultera des économies et un rendement plus efficace.

Coördinatie behoeft daarom nog niet te leiden tot opslorping; alle sectoren blijven autonoom, ofschoon zij alle worden opgenomen in het Instituut.

Door deze integratie kan veel vereenvoudigd worden: de raad van beheer van het Instituut houdt toezicht op de verschillende sectoren; deze blijven trouwens op hun eigen gebied controle oefenen op de rechten van de verzekerden, doch er zal eenheid worden gebracht in het toezicht op de verzekeringsplichtige werkgevers en overlappingsen op dit gebied zullen opgeruimd worden.

Beheer van de gelden.

Een der hoofdtaken van het Instituut is het beheren van de opbrengst der bijdragen tussen het tijdstip waarop zij worden geïnd en dat waarop zij tussen de verschillende instellingen worden verdeeld. Het gaat hier over belangrijke sommen, die miljarden bedragen.

De wetten op het werklieden- en bediendenpensioen voorzien bovendien in het aanleggen van aanzienlijke reserves. Deze reserves dienen op de doeltreffendste en veiligste manier voor de belanghebbenden te worden geïnvesteerd, met gebruikmaking van de modernste technische hulpmiddelen. Dergelijke grote reserves zijn anderzijds een niet te veronachtzamen factor van het economisch beleid. Verspreiding van deze geldmiddelen is minder efficiënt dan concentratie ervan; het zou anderzijds gevaarlijk zijn dit geld in handen te geven van de Staat wat zeker zou gebeuren ingeval van etatisatie van het pensioenstelsel of ingeval van spreiding der bedragen over instellingen die elk afzonderlijk niet sterk genoeg zouden zijn om de druk van de Staatsmachine te weerstaan.

Het bijeengebrachte geld mag ook geen stoornis verwekken op de kapitaalmarkt; het kan evenwel een nuttige rol spelen als het bij voorkeur gericht wordt naar de markt van de overheidseffecten en semi-overheidseffecten. Op die wijze wordt voor de industrie een gedeelte van de liquide middelen vrijgemaakt die anders, rechtstreeks of zijdelings, gedwongen zouden worden in die sector een belegging te zoeken. Deze oriëntering in de belegging van de pensioenbijdragen geeft bovendien een waarborg van veiligheid aan de belanghebbenden zelf.

Ofschoon de beleggingen bij voorkeur in de overheidssector of in de semi-overheidssector moeten geschieden, is het toch wenselijk — al was het maar met het oog op een zekere spreiding van de risico's en als waarborg tegen devaluatie — om ook beleggingen toe te staan in de sector van de waarden met veranderlijke opbrengst, meer in het bijzonder in de zgn. « beschermde » sector. De methoden van de « investment trusts » schijnen hier vooral aanbeveling te verdienen.

Het Instituut zal bovendien beschikken over ruime beoordelingsbevoegdheid, binnen de grenzen bepaald bij de wet. Het moet een investeringsplan op lange en halflange termijn opstellen.

Voorlichting.

Het Instituut kan ten slotte met nut de autoriteiten voorlichten over alle problemen en perspectieven van

Cette coordination n'implique pas pour autant une absorption; chaque secteur garde son autonomie, encore que tous soient intégrés dans l'Institut.

Bien des simplifications pourront s'opérer grâce à cette intégration: le conseil d'administration de l'Institut contrôle les divers secteurs: ceux-ci continuent par ailleurs à contrôler dans leur domaine les droits des assurés, mais on pourra, par contre, unifier le contrôle qui s'exerce sur les employeurs assujettis et supprimer dans ce domaine les doubles emplois.

Gestion des fonds.

Une des tâches principales de l'Institut sera de gérer le produit des cotisations entre le moment de leur perception et celui de leur redistribution entre les divers organismes. Ces sommes sont importantes et se chiffrent par milliards.

De plus, les lois sur la pension des ouvriers et des employés prévoient la constitution d'importantes réserves. Il importe que ces réserves soient gérées de la manière la plus efficace et la plus sûre pour les intéressés, grâce à l'application des techniques les plus modernes. Des réserves aussi importantes constituent d'autre part un facteur nullement négligeable de la politique économique. Une dispersion de ces ressources serait moins efficace qu'une concentration; d'autre part, il serait dangereux de mettre ces disponibilités entre les mains de l'Etat, ce qui ne manquerait pas de se produire, soit dans l'hypothèse d'une étatisation du régime, soit dans celle d'une dispersion des sommes entre des organismes dont chacun serait trop faible pour résister aux pressions étatiques.

Il importe aussi que ces sommes n'exercent pas une influence perturbatrice sur le marché des capitaux; elles peuvent néanmoins y remplir un rôle utile en se portant de préférence vers le marché des fonds publics et semi-publics, libérant ainsi pour l'activité industrielle une part des disponibilités qui, autrement, seraient directement ou indirectement contraintes de s'investir dans ce secteur. Cette orientation du placement des fonds des régimes de pensions assure, par ailleurs, aux intéressés des garanties de sécurité.

Ajoutons que si les investissements doivent s'opérer de préférence dans le secteur public ou semi-public, il est souhaitable, ne fût-ce que pour assurer une certaine répartition des risques et pour se garantir contre les dévaluations, de permettre des investissements dans le secteur des valeurs à revenu variable, plus particulièrement dans celui qu'on appelle « protégé ». Les méthodes des « investment trusts » paraissent particulièrement recommandables.

L'Institut disposera du reste d'un large pouvoir d'appréciation, dans les limites légales. Il devra établir un plan d'investissement à long et à moyen terme.

Mission d'information.

Enfin, l'Institut, sans faire double emploi avec le Conseil national du Travail ou un éventuel Conseil éco-

de ontwikkeling in de verschillende takken van de sociale zekerheid, zonder de activiteit van de Nationale Arbeidsraad of van de eventuele Economische en Sociale Raad te overlappen; het Instituut kan daartoe suggesties doen en deze taak behoort niet tot zijn minst belangrijke werkzaamheden.

Onafhankelijkheid van het Instituut.

Een en ander maakt het bestaan noodzakelijk van een onafhankelijk lichaam, dat beschikt over de modernste middelen en een groot prestige geniet, zodat het zich kan onttrekken aan de bevelen van de Staat en opgewassen is tegen de drukkingsgroepen.

Het Instituut zal natuurlijk paritair worden beheerd, maar volgens de bedoeling van de indianers is het centrale punt, waarvan het welslagen afhangt, de aanwijzing van een onafhankelijke en uiterst bevoegde voorzitter.

De aandacht wordt erop gevestigd dat het in de bedoeling van de indianers ligt om van het Instituut een machtige instelling te maken met een zeer groot gezag; zij geven grif toe dat zij zich in dit opzicht hebben laten leiden door het voorbeeld van de Nationale Bank : de bevoegdheden van de voorzitter van het directiecomité, van de raad van beheer, enz. zijn geïnspireerd op hetgeen op dit gebied bij de Nationale Bank bestaat.

Dat dit model moet ras worden aangepast aan het eigen karakter van het Instituut spreekt wel vanzelf. Daar de indianers aan de nieuwe instelling echter de grootst mogelijke onafhankelijkheid willen verlenen, hebben zij voorgesteld het Instituut op te nemen in de categorie D van de wet van 16 maart 1954. Enkele bijzondere waarborgen leken evenwel noodzakelijk, aangezien een nieuwe instelling niet van meet af aan het gezag noch de ervaring kan bezitten van een lichaam dat reeds ruim honderd jaar bestaat.

De indianers van dit voorstel van wet kunnen dan ook geen nadruk genoeg leggen op het kapitale belang van de voorzittersfunctie. Alles zal afhangen van de keuze van de man die met dit hoge ambt zal worden bekleed.

Het directiecomité zal een belangrijke rol te spelen hebben in het dagelijks bestuur. Het zorgt voor een nauwe samenwerking tussen de voorzitter en de directeurs van de voornaamste diensten. De eenheid in het beleid en de doeltreffendheid van de werking van het Instituut worden vergemakkelijkt door deze methode, die haar sporen heeft verdiend, onder meer bij de Nationale Bank, die het model was waarnaar de indianers — en dat willen zij herhalen — deze instelling hebben ontworpen.

**

Artikelsgewijze onderzoek.

Artikel 1.

Artikel 1 omschrijft de bevoegdheid van het Instituut. Deze bevoegdheid strekt zich uit tot de gezamenlijke regelingen die bij de wet verplicht zijn gesteld

nomique et social, pourra utilement informer les pouvoirs publics sur tous les problèmes et perspectives d'évolution des divers secteurs de la sécurité sociale; il pourra faire des suggestions à cet effet et cette tâche n'est pas une des moindres.

Indépendance de l'Institut.

Tout cela exige l'existence d'un organisme indépendant, disposant des moyens les plus modernes, d'un prestige considérable, qui lui permette d'échapper aux injonctions de l'Etat et aux groupes de pression.

Sans doute, la gestion en sera-t-elle paritaire, mais, dans l'intention des auteurs, la pièce maîtresse et dont dépend toute la réussite est la désignation d'un président indépendant et hautement qualifié.

L'intention des auteurs, et il faut le souligner, est de faire de l'Institut un organisme puissant jouissant d'une très grande autorité; ils ne cachent pas le fait de s'être inspirés à cet égard de l'exemple fourni par la Banque nationale : les pouvoirs du président, du comité de direction, du conseil d'administration, etc., sont inspirés de ce qui se pratique à la Banque nationale.

Evidemment, il importe d'adapter ce modèle aux conditions propres à l'Institut. Néanmoins, c'est le souci de réserver au nouvel organisme la plus large indépendance possible qui a invité les auteurs à prévoir qu'il s'insérerait dans la catégorie D de la loi du 16 mars 1954. Certaines garanties particulières ont cependant paru nécessaires, un organisme neuf ne pouvant pas acquérir d'emblée l'autorité ni l'expérience d'un organisme plus que centenaire.

Les auteurs de la présente proposition de loi ne sauraient donc trop insister sur l'importance capitale des fonctions exercées par le président. Tout dépendra du choix de l'homme qui sera investi de ces hautes fonctions.

Le comité de direction est destiné à jouer un rôle important sur le plan de la direction journalière. Il assure la collaboration étroite entre le président et les directeurs des principaux services. L'unité de la politique et l'efficacité de l'activité de l'Institut seront facilitées par cette méthode qui a fait ses épreuves, notamment au sein de la Banque nationale, dont les auteurs de la présente proposition de loi ne se cachent pas — ils le répètent — de s'être inspirés.

**

Examen des articles.

Article 1er.

L'article 1er a pour objet de délimiter le champ d'activité de l'Institut. Ce champ d'activité s'étend à l'ensemble des régimes légalement obligatoires imposés

voor de loontrekkende werknemers en gelijkgestelden, bedoeld in artikel 2 van de besluitwet van 28 december 1944.

De regelingen inzake verplichte verzekering voor de zelfstandigen en het gehele gebied van de vrije verzekeringen vallen er buiten.

Artikel 2.

Artikel 2 bepaalt meer in het bijzonder de taak van het Instituut.

Deze taak strekt zich uit tot alle werkzaamheden die tot nog toe door de R.M.Z. worden verricht, maar zal veel ruimer zijn dan de opdracht waarmede die instelling ingevolge de besluitwet van 28 december 1944 belast was.

— *Beheer van de opbrengst van de bijdragen.*

Zo wordt nader bepaald dat het Instituut de opbrengst van de bijdragen zal beheren tussen het ogenblik van de inning en dat waarop zij tussen de verschillende regelingen zullen worden verdeeld. Dit beheer geschiedt van rechtswege *voor rekening van ieder* van de betrokken regelingen die in rechte eigenaar zijn van de hun verschuldigde bedragen, niet alleen op het ogenblik waarop de bedragen werkelijk te hunner beschikking worden gesteld, maar vanaf het moment waarop de boekhoudkundige verdeling is gedaan.

Er rijst evenwel een mogelijkheid wat betreft de toelage die de Staat verleent om de opbrengst van de bijdragen aan te vullen. Vanaf het ogenblik waarop de Staat die toelage werkelijk aan het Instituut heeft gestort, maken die bedragen geen deel uit van de massa waarvan de verschillende regelingen medeëigenaar zijn tot op het ogenblik van de verdeling, maar worden zij eigendom van iedere regeling. Het Instituut zal ze evenwel voor rekening van die regelingen beheren tot op het ogenblik waarop ze werkelijk zijn verdeeld.

De werkelijke verdeling geschiedt hetzij van ambtswege wanneer het Instituut tot de overtuiging is gekomen dat die behoefte aanwezig is, hetzij op bevel van de betrokken regeling, in welk geval deze aan haar bevel het bewijs dient toe te voegen dat de ingeroepen behoefte aanwezig is.

— *Beheer van de reserves.*

Dezelfde beginselen gelden ook voor het beheer van de reserves; op dit gebied is het eigendomsrecht van de verschillende regelingen nog duidelijker. De regels die het Instituut bij zijn beheer dient te volgen, zijn bepaald in artikel 9.

— *Administratieve, boekhoudkundige en statistische coördinatie.*

Het spreekt vanzelf dat de coördinatie dient te geschieden in het kader van de wettelijke en bestuursrechtelijke regels. Het instituut kan evenwel aan de

aux travailleurs salariés et assimilés, visés à l'article 2 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

Sont exclus de ce champ d'activité les régimes d'assurance obligatoire imposés aux travailleurs indépendants ainsi que tout le domaine des assurances libres.

Article 2.

L'article 2 détermine de manière plus précise la mission de l'Institut.

Cette mission englobe toutes les activités exercées jusqu'à présent par l'O.N.S.S., mais dépassera largement la mission qui avait été reconnue à cet organisme par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

— *Gestion du produit des cotisations.*

Ainsi, il est précisé que l'Institut gérera le produit des cotisations entre le moment de la perception et celui où la répartition s'opérera entre les divers régimes. Cette gestion s'opère de plein droit *pour compte de chacun* des régimes intéressés qui sont en droit propriétaires des sommes qui leur reviennent, non seulement au moment où celles-ci sont mises effectivement à leur disposition, mais dès le moment où la répartition comptable est opérée.

Une difficulté surgit en ce qui regarde la subvention versée par l'Etat en complément du produit des cotisations. Du moment où le montant de cette subvention a été effectivement versé par l'Etat à l'Institut, les sommes qui la constituent font partie non pas de la masse dont les divers régimes sont co-propriétaires jusqu'au moment de la répartition, mais deviennent la propriété de chacun des régimes; toutefois, l'Institut les gérera pour compte de ces régimes jusqu'au moment où la répartition est effectivement opérée.

La répartition effective se fera soit d'office lorsque l'Institut a acquis la conviction de l'existence dudit besoin, soit sur ordre du régime intéressé, celui-ci devant joindre à son ordre les preuves de l'existence du besoin invoqué.

— *Gestion des réserves.*

Les mêmes principes s'appliquent en ce qui regarde la gestion des réserves; ici la propriété des divers régimes est plus évidente encore. Les règles à observer dans la gestion par l'Institut sont énoncées plus loin, à l'article 9.

— *Coordination administrative, comptable et statistique.*

Il va de soi que cette œuvre de coordination doit s'opérer dans le cadre des dispositions légales et réglementaires. Toutefois, l'Institut pourra proposer au

Minister de nuttig geachte wijzigingen in die wetten en bestuursrechtelijke bepalingen voorstellen.

— Vereenvoudiging.

Het Instituut zal eveneens het recht hebben om voorstellen te doen ter vereenvoudiging van de verschillende en soms zeer omslachtige formaliteiten die aan de werkgevers en de werknemers zijn opgelegd, en tevens met het oog op de gewenste verlaging van de administratiekosten, niet alleen van het Instituut zelf maar van alle instellingen op het gebied van de sociale zekerheid.

Deze vereenvoudiging en besparing is een van de hoofddoeleinden die de wetgever nastreeft.

— Studiën.

Dat de wetgever aan het Instituut opdraagt de economische weerslag van de sociale zekerheid te bestuderen, betekent niet dat het Instituut niet het recht bezit om zich te wenden tot andere instellingen die dikwijls beter zijn uitgerust om die economische weerslag te bestuderen. Ook hier streeft de wetgever naar doelmatigheid in de beste wetenschappelijke en technische voorwaarden.

Artikel 3.

Dit artikel vraagt weinig uitleg. Het Instituut moet, naar de opvatting van de wetgever, een zeer grote zelfstandigheid genieten en aangezien de algemene inrichting van het stelsel een zeer ruime bevoegdheid aan de voorzitter toekent, waren de indieners van het voorstel van oordeel dat de Koning het recht diende te bezitten om die personen te benoemen en te ontslaan. Dit is een uitzonderlijke en uiterst gewichtige maatregel, waarbij niet alleen de ministeriële verantwoordelijkheid betrokken is, maar die niet op grond van zuiver politieke overwegingen mag worden genomen als men de instelling die de wetgever heeft willen tot stand brengen, niet ten gronde wil richten. De zelfstandigheid van het Instituut ondanks alle wisselvaligheden van het politieke leven, is een van de hoofddoeleinden die worden nagestreefd.

De bedoeling van de indieners is, dat de voorzitter gekozen wordt uit personen die tot geen politieke of professionele groepen behoren.

Artikel 4.

De omvang van de bevoegdheden van de Raad van beheer is natuurlijk in verhouding tot de taak die men aan het Instituut wil opdragen en tot de zeer ruime zelfstandigheid die de wetgever het in het kader van de wet van 16 maart 1954 wil verlenen.

De strekking van artikel 4 moet derhalve worden gezien in het licht van artikel 10, waarbij het Instituut in categorie D wordt ingedeeld.

§ 2 van artikel 4 vraagt enige ophelderingen :

Het jaarverslag van de raad van bestuur is een van de hoekstenen van het stelsel; in de wet van 16 maart

Ministre les modifications qu'il jugerait utile de voir apporter à ces lois et règlements.

— Simplification.

Le même droit de faire des suggestions est prévu en ce qui regarde la simplification des formalités diverses et souvent très lourdes imposées aux employeurs et travailleurs, ainsi qu'en ce qui concerne la réduction souhaitable des frais d'administration, non seulement de l'Institut lui-même, mais de l'ensemble des organismes de la sécurité sociale.

Cette œuvre de simplification et d'économie est un des objectifs majeurs poursuivis par le législateur.

— Etudes.

Lorsque le législateur confie à l'Institut la mission de procéder à l'étude des incidences économiques de la sécurité sociale, cela n'exclut pas le droit pour celui-ci de s'adresser à des organismes distincts, souvent mieux outillés que lui-même pour étudier ces incidences économiques. Ici encore, la volonté du législateur est d'assurer l'efficacité dans les conditions scientifiques et techniques optimales.

Article 3.

L'article 3 n'appelle guère d'observations. Etant donné que l'Institut doit, dans l'esprit du législateur, jouir d'une très large autonomie et que l'économie générale du système réserve des pouvoirs très larges au président, les auteurs de la proposition ont cru devoir réserver au Roi le droit de nommer et de révoquer ces personnes. Il s'agit là d'une mesure exceptionnelle et extrêmement grave, qui non seulement engagerait la responsabilité ministérielle, mais ne peut — sous peine de ruiner l'institution que le législateur a voulu édifier — être prise pour des raisons de simple convenance politique. L'autonomie de l'Institut au travers des fluctuations de la vie politique est un des objectifs majeurs que l'on a voulu obtenir.

L'intention des auteurs est que le président soit choisi parmi les personnes n'appartenant à aucun groupe politique ou professionnel.

Article 4.

L'étendue des pouvoirs du conseil d'administration est évidemment fonction de la mission que l'on entend confier à l'Institut et du degré d'autonomie très large que le législateur entend lui donner dans le cadre de la loi du 16 mars 1954.

Il convient dès lors d'apprécier la portée de l'article 4 à la lumière de l'article 10 qui range l'Institut dans la catégorie D.

Le § 2 de l'article 4 appelle quelques explications :

Le rapport annuel du conseil d'administration constitue une des pièces maîtresses du système; la loi du

1954 is reeds bepaald dat zulk een verslag moet worden uitgebracht.

De wetgever is voornemens er een bijzondere ruchtbaarheid aan te geven en er voor te waken dat de leden van de Wetgevende Kamers de gelegenheid krijgen om te gelegener tijd kennis ervan te nemen. Ook in de publicatie van het verslag van de bedrijfsrevisor is voorzien. Het Instituut moet een glazen huis zijn.

Ten slotte is in § 3 bepaald dat de raad van bestuur het recht heeft een algemeen kaartstelsel van de inschrijvingen aan te leggen en de rekening van de bijdrageplichtige werkgevers, van de werknemers en van de instellingen voor sociale zekerheid bij te houden. Aangezien het hier alleen om een recht en niet om een verplichting gaat, diende in die mogelijkheid te worden voorzien onder artikel 4 en niet onder artikel 2, dat handelt over de *taken* van het Instituut.

Aan de andere kant wordt, ter voorkoming van dubbel werk, bepaald dat dit algemeen kaartstelsel opge maakt kan worden niet alleen ten behoeve van het Instituut zelf, maar ook ten gebruike van de andere instellingen voor sociale zekerheid. Dit zal de in artikel 2, c, beoogde coördinatie vergemakkelijken.

Artikel 5.

Het ware logisch geweest de raad van bestuur van het Instituut te belasten met het beheer van alle reserves van de verschillende verplichte pensioenregelingen voor werknemers.

Doch op grond van een lange traditie worden de zeer grote reserves van deze sector beheerd door de Nationale Kas voor bediendenpensioenen en dit heeft altijd volledige voldoening gegeven aan de betrokkenen die, zeer terecht, gevoelig zijn voor dit voorrecht. Daarom hebben de indieners van dit voorstel van wet voorzien in de oprichting van een bijzondere raad van beheer voor bedienden, die de werkzaamheden van de Nationale Kas zou voortzetten.

Teneinde evenwel de onontbeerlijke eenheid op het gebied van de beleggingen te verzekeren en te verhinderen dat in het Instituut gevaarlijke conflicten ontstaan, hebben de indieners bepaald dat de voorzitter van het Instituut ook voorzitter van de raad van beheer voor bedienden zal zijn.

Artikel 6.

Het directiecomité is een van de hoekstenen van het Instituut. Het maakt een nauw contact tussen de voorzitter en zijn voornaamste medewerkers mogelijk. Dit nauw contact tussen verantwoordelijke personen, dat bestendig toezicht door de voorzitter, kunnen de werkzaamheden van het Instituut doelmatiger maken en de traditionele bezwaren van een administratie in ruime mate opvangen. De indieners van het voorstel hebben gedacht aan het voorbeeld van de Nationale Bank waarop zij zich ook geïnspireerd hebben, evenwel met de vereiste aanpassingen, omdat de instelling onder de wet van 16 maart 1954 valt.

16 mars 1954 prévoyait déjà l'élaboration d'un tel rapport.

Le législateur a l'intention de lui donner une publicité particulière et de veiller à ce que les membres des Chambres législatives aient l'occasion d'en prendre connaissance au moment opportun. Le rapport des reviseurs d'entreprises, devra lui aussi être publié. L'Institut doit être une maison de verre.

Enfin, le § 3 prévoit la faculté pour le conseil d'administration de décider la tenue d'un fichier général d'immatriculation ainsi que le compte des employeurs assujettis, des assurés et des organismes de la sécurité sociale. S'agissant d'une simple faculté et non d'une obligation, il convenait d'insérer cette possibilité dans le cadre de l'article 4 et non pas dans celui de l'article 2 qui vise les *missions* de l'Institut.

D'autre part, le souci d'éviter les doubles emplois a fait prévoir que ce fichier général peut être établi non seulement pour les besoins de l'Institut, mais aussi pour ceux des autres organismes de la sécurité sociale. Il facilitera l'œuvre de coordination visée à l'article 2, alinéa c.

Article 5.

Il eût été logique de confier au conseil d'administration de l'Institut la gestion de toutes les réserves des divers systèmes de pensions obligatoires pour travailleurs salariés.

Toutefois, une longue tradition a confié à la Caisse nationale des pensions pour employés la gestion des réserves très importantes de ce secteur et cette gestion a toujours donné pleine satisfaction aux intéressés, lesquels, sont fort justement sensibles à cette prérogative. C'est pourquoi les auteurs de la présente proposition de loi ont prévu la création d'un conseil de gestion spécial pour employés qui reprendrait les activités de la Caisse nationale.

Afin d'assurer cependant l'unité indispensable dans la politique des placements et d'éviter des conflits dangereux au sein de l'Institut, les auteurs ont prévu que le président de l'Institut serait également président du conseil pour employés.

Article 6.

Le comité de direction est une des pièces maîtresses de l'Institut. Il permet d'assurer un contact intime entre le président et ses principaux collaborateurs. Ce contact intime entre personnes responsables, ce contrôle permanent exercé par le président, sont de nature à rendre plus efficace le travail de l'Institut et à éviter dans une large mesure les inconvénients traditionnels d'une administration. Les auteurs de la proposition ont eu en vue l'exemple fourni par la Banque nationale, dont ils se sont inspirés tout en l'adaptant au caractère d'un établissement soumis à la loi du 16 mars 1954.

Artikel 7.

De voorzitter moet de spil van het Instituut zijn; de waarde van de met deze bevoegdheid beklede persoon zal bepalend zijn voor de waarde van het Instituut.

In de geest van de indieners van dit voorstel is het voorzitterschap van de raad van bestuur, van de raad van beheer voor bedienden en van de directieraad lang geen passieve rol: de voorzitter, die de hoofdpersoon is, licht deze organen in en stelt hun de te nemen beslissingen voor. Voorts heeft hij de hoogste leiding over de uitvoering van deze beslissingen en hij beschikt over de ruimste bevoegdheden wat betreft de aanwerving, de leiding en de afzetting van het personeel.

Artikel 8.

Artikel 8 bepaalt in het bijzonder dat het Instituut verplicht is een volkomen afzonderlijke boekhouding te voeren voor iedere sector van de sociale zekerheid. Men dient immers elke verwarring op dit gebied te voorkomen en zich te voorzien tegen het geenszins denkbeeldige gevaar waardoor het evenwicht van het stelsel door bepaalde verrichtingen zou worden verstoord. Voorts dient te worden vermeld dat een van de taken van het Instituut er met name in bestaat de Regering en het Parlement voor te lichten over de respectieve financiële toestand van de verschillende sectoren en in dit verband voorstellen te doen. Daarom is het nodig dat de rekeningen zeer klaar zijn.

Een zekere soepelheid is evenwel vereist om eventuele voorbijgaande kasmoeilijkheden in een bepaalde sector op te vangen. In dit geval kan de raad van bestuur zulke voorschotten toekennen, maar voor ten hoogste zes maanden; de uitzonderlijke aard van deze maatregel wordt in het licht gesteld door de bepalingen van het volgende lid, waarin bepaald wordt dat zulk een voorschot niet kan worden hernieuwd noch vóór de terugverkrijging van de sommen noch vóór het verstrijken van een periode van twaalf maanden na de vervaldag. Alleen bij een uitdrukkelijke wetsbepaling zou hierover anders kunnen worden beslist.

Artikel 9.

Artikel 9 geeft een opsomming van de verschillende beleggingswijzen van de geldmiddelen.

Doordat de beleggingsfondsen bijzonder geschikt zijn het vermogen van de kleine spaarders te beheren, hebben de indieners van dit voorstel niet alleen in deze beleggingswijze voorzien, maar tevens gesteld dat het Instituut zelf zulk een beleggingsfonds in het leven kan roepen.

Het spreekt vanzelf dat het Instituut, in deze onderstelling, met betrekking tot deze activiteit zou worden onderworpen aan de wettelijke regels die gelden voor de beleggingsfondsen en aan de controle waaraan zij onderworpen zijn, met name die van de Bankcommissie.

Wij willen nog onderstrepen dat de raad van bestuur en de raad van beheer voor bedienden verplicht zijn om een algemeen programma van hun beleggingen op te

Article 7.

Le président doit être la cheville ouvrière de l'Institut: celui-ci vaudra ce que vaudra la personne qui sera appelée à exercer ces fonctions.

Dans l'esprit des auteurs de la présente proposition, les présidences du conseil d'administration, du conseil de gestion pour employés et du conseil de direction, sont loin d'être passives: le président, cheville ouvrière, informera ces organismes et leur suggérera les décisions à prendre. Il aura, d'autre part, la haute main sur l'exécution de ces décisions et les pouvoirs les plus larges en ce qui regarde le recrutement, la direction et la révocation du personnel.

Article 8.

L'article 8 prévoit tout particulièrement l'obligation pour l'Institut d'avoir des comptabilités tout à fait distinctes pour chacun des secteurs de la sécurité sociale. Il convient en effet d'éviter toutes confusions dans ce domaine et de parer aux dangers nullement illusoire de certaines manipulations fâcheuses pour l'équilibre du régime. Il convient de rappeler, d'autre part, qu'une des missions de l'Institut est notamment d'éclairer le gouvernement et le Parlement sur la situation financière respective des divers secteurs et de faire à ce sujet des suggestions. La clarté des comptes est indispensable à cet effet.

Toutefois, une certaine souplesse s'impose en vue de remédier aux difficultés passagères de trésorerie que pourrait connaître un secteur déterminé. Dans ce cas, le conseil d'administration pourrait accorder de telles avances mais pour un temps limité à 6 mois; le caractère exceptionnel de cette mesure est souligné par les dispositions de l'alinéa suivant qui précise qu'une telle avance ne peut être renouvelée ni avant la récupération des sommes, ni avant l'expiration d'une période de 12 mois après la date d'échéance. Seule une disposition expresse de la loi pourrait en décider autrement.

Article 9.

L'article 9 énumère les divers modes de placement des fonds.

Le fait que les investment trusts sont particulièrement indiqués pour gérer les avoirs des petits épargnants a amené les auteurs de la présente proposition non seulement à prévoir ce mode de placement, mais aussi à stipuler que l'Institut pourrait lui-même créer un tel investment trust.

Il va de soi que, dans cette hypothèse, il serait soumis pour cette activité aux règles et aux contrôles propres à tous les investment trusts et notamment à celui de la Commission bancaire.

Sou'ignons encore l'obligation pour le conseil d'administration et le conseil de gestion pour employés d'établir un programme général de leurs placements,

stellen, met vermelding van de verhouding die tussen de verschillende rubrieken zal worden in acht genomen.

Deze bepaling, die eensdeels soepeler is dan de regeling van de verplichte en te streeve « quota's », maakt anderdeels toch een zekere controle mogelijk, daar het algemeen plan ter goedkeuring zal worden voorgelegd aan de Minister van Financiën en aan de Minister van Sociale Voorzorg.

Het blijft niettemin waar dat het Instituut zelf bijzonder goed over de gegrondheid van zijn plan kan oordelen; elke weigering tot goedkeuring moet dan ook met redenen omkleed zijn, zodat het Parlement de wenselijkheid van de weigering kan nagaan en de ministeriële verantwoordelijkheid in dit opzicht in het geding kan brengen.

Artikel 10.

Artikel 10 behoeft geen commentaar.

Artikel 11.

De instellingen behorende tot categorie D van de wet van 16 maart 1954 zijn niet onderworpen aan het toezicht van het Rekenhof. Zelfs indien zulks wel het geval was, zou het Hof tegenover hen geen enkel middel hebben om maatregelen te nemen tegen eventuele nalatigheid.

Wel hebben de indieners van dit voorstel van wet het Instituut aan elke politieke drukking willen onttrekken en hebben zij geneemd dat het de zelfstandigheid van de instellingen van categorie D moet bezitten, doch zij willen eveneens dat een onpartijdige controle wordt uitgeoefend op een instelling die belangrijke sommen beheert welke zijn ingehouden op de lonen en bezoldigingen van de werknemers.

Artikel 11 voert een voorziening in waarbij de controle en de automatische sanering uit financieel en boekhoudkundig oogpunt wordt verzekerd: de rekenplichtigen leggen voor een onafhankelijk rechter reken-schap van de wettelijkheid van hun verrichtingen af. Deze verantwoordelijkheid slaat trouwens niet op de wenselijkheid van de beslissingen van de raad van bestuur en van de raad van beheer voor bedienden, maar wel op de regelmatigheid van het beheer. Doch het financiële beheer (inning van de ontvangsten, beleggingen, verdeling over de sectoren) is een van de voornaamste taken van het Instituut. Anderdeels is de controle van het Rekenhof soepel genoeg wat betreft de rekeningen die de rekenplichtigen moeten overleggen.

Artikel 12.

Artikel 12 betreft de coördinatie van de verschillende instellingen voor sociale zekerheid. Deze behouden hun zelfstandigheid en hun eigen rechtspersoonlijkheid. Wij willen er in dit verband aan herinneren dat de geldmiddelen en reserves van de onderscheiden stelsels voor hun rekening worden beheerd, zoals is gezegd in verband met artikel 2, dat er in het Instituut een

indicant la proportion qui sera observée entre les diverses rubriques.

Cette disposition, tout en étant plus souple qu'un système de « quotas » obligatoires et trop rigides, permet un certain contrôle puisque le plan général sera soumis à l'approbation du Ministre des Finances et du Ministre de la Prévoyance sociale.

Il n'en est pas moins vrai que l'Institut est particulièrement à même de juger du bien-fondé de son plan, aussi tout refus d'approbation doit être motivé, ce qui permettra au Parlement de juger de l'opportunité du refus et d'établir la responsabilité ministérielle à cet égard.

Article 10.

L'article 10 n'appelle pas de commentaire.

Article 11.

Les organismes de la catégorie D de la loi du 16 mars 1954 ne sont pas soumis au contrôle de la Cour des Comptes. Même s'il en était autrement, la Cour n'aurait contre eux aucun moyen de parer à des négligences éventuelles.

Si les auteurs de la proposition de loi ont entendu soustraire l'Institut à toute pression politique et estimé qu'il devait jouir de l'autonomie réservée aux organismes de la catégorie D, ils entendent cependant qu'un contrôle impartial s'opère sur un organisme qui gère des sommes importantes prélevées sur les salaires et rémunérations des travailleurs.

Le texte de l'article 11 prévoit un procédé de contrôle et d'assainissement automatique du point de vue financier et comptable: les comptables répondent de la légalité de leurs opérations devant un juge indépendant. Cette responsabilité ne met du reste pas en cause l'opportunité des décisions prises par le conseil d'administration et de gestion pour employés, mais bien la régularité de la gestion. Or la gestion financière (perception des recettes, placements, répartition entre les secteurs) constitue une des missions essentielles de l'Institut. D'autre part, le contrôle de la Cour des Comptes est suffisamment souple en ce qui regarde les comptes à rendre par les comptables.

Article 12.

L'article 12 répond au souci de coordination des divers organismes de la sécurité sociale. Ces divers organismes conservent leur autonomie et leur personnalité juridique propre. Rappelons à cet égard que les fonds et réserves de ces divers régimes sont gérés pour compte de ceux-ci, comme il a été dit à propos de l'article 2, qu'il existe au sein de l'Institut un comité spécial

speciale raad van beheer voor bedienden bestaat (artikel 5) en dat de wet waarborgen stelt om vermenging van de gelden te voorkomen (artikel 8).

De wijze waarop het beheer wordt overgenomen kan overigens verschillen volgens de betrokken instelling. Het ligt ook niet in de bedoeling van de indieners om alle controles te vervangen die op de rechthebbenden worden uitgeoefend.

Het Instituut heeft dus niet tot opdracht in de plaats te treden van de in zijn boezem gegroepeerde diensten, maar wel voor de goede werking van deze diensten te waken. Voorts worden sommige controles beter uitgeoefend ofwel door het Departement van Sociale Voorzorg, ofwel door de organen van beheer of van verdeling die dichter bij de belanghebbenden staan.

Toch zal de hergroepering de mogelijkheid bieden om een einde te maken aan sommige overlappingsen en om tot een enkele regeling inzake controle op de werkgevers te komen.

Artikel 13.

De eerste twee paragrafen van artikel 13 behoeven geen commentaar. Zij vloeien voort uit het doel dat door dit voorstel van wet wordt nagestreefd. Hetzelfde geldt voor § 5.

§ 3 vergt enige toelichting.

Doordat het Instituut wordt ingedeeld bij categorie D van artikel 1, staat het onder de controle van de bedrijfsrevisoren. Artikel 4 bepaalt trouwens dat het verslag van de revisoren moet worden bekendgemaakt samen met het verslag van de raad van bestuur nopens de activiteit van het Instituut en van de door het Instituut gecoördineerde instellingen. Deze revisoren dienen, niet « zo mogelijk » maar daadwerkelijk, te worden gekozen onder de leden van het Instituut der bedrijfsrevisoren. Wegens de omvang van de door het Instituut beheerde sommen en de noodzaak van een doelmatige controle moet een einde worden gemaakt aan de afwijkingen die door de woorden « zo mogelijk » worden toegestaan en die nadelig zouden kunnen uitvallen zo voor het algemeen belang als voor de belangen van de werknemers.

§ 4 komt tegemoet aan het verlangen om eenheid te brengen inzake de geschillen van sociale zekerheid en om de burgerlijke rechtbanken bevoegd te maken voor de beslechting van de geschillen tussen de begunstigten en de verzekeringsinstellingen, in verband hetzij met prestaties, hetzij met sancties (bijvoorbeeld uitsluiting van de voordelen).

Deze betwistingen worden thans voorgelegd aan administratieve instanties, die geen voldoende waarborgen tegen willekeur bieden.

De geschillen tussen de verzekeringsorganismen moeten door de Raad van State worden beslecht. Zij zijn immers van administratieve aard en het is normaal dat zij voor deze instantie worden gebracht.

de gestion pour employés (art. 5) et que la loi prévoit des garanties pour éviter toute confusion des deniers (art. 8).

Les modalités de reprise de gestion peuvent différer du reste suivant l'organisme intéressé. Il n'entre pas non plus dans l'intention des auteurs de remplacer tous les contrôles opérés sur les ayants droit.

La mission de l'Institut n'est donc pas de se substituer aux missions d'exécution ou de contrôle exercées par les services groupés dans son sein, mais de veiller au bon fonctionnement de ces services. D'autre part, certains contrôles seront mieux exercés soit par le Département de la Prévoyance sociale, soit par les organes de gestion ou de répartition qui sont plus près des intéressés.

Le regroupement permettra toutefois de supprimer certains doubles emplois et d'arriver à un système de contrôle unique sur les employeurs.

Article 13.

Les deux premiers paragraphes de l'article 13 n'appellent pas de commentaire. Ils résultent de l'objet poursuivi par la présente proposition de loi. Il en va de même en ce qui concerne le § 5.

Le § 3 nécessite quelques explications.

Du fait que l'Institut est classé dans la catégorie D de l'article 1er, il est soumis au contrôle des reviseurs d'entreprises. Le texte de l'article 4 prévoit du reste la publication du rapport des reviseurs, conjointement à celui du conseil d'administration sur l'activité de l'Institut et celle des organismes qu'il coordonne. Il convient que ces reviseurs soient recrutés non pas « si possible », mais effectivement au sein de l'Institut des reviseurs d'entreprises. L'importance des sommes qui sont gérées par l'Institut, le souci de voir exercer un contrôle efficace exigent que l'on mette fin aux tolérances que permettent les mots « si possible » et qui se révéleraient néfastes pour l'intérêt public autant que pour celui des travailleurs.

Le § 4 s'inspire du souci d'assurer l'unification du Contentieux de la sécurité sociale et de le confier aux juridictions civiles en ce qui concerne les litiges qui s'élèvent entre les bénéficiaires et les organismes assureurs, soit au sujet des prestations, soit au sujet des sanctions (par exemple exclusion des avantages).

Actuellement ce contentieux est soumis à des instances administratives qui n'offrent pas de garanties suffisantes contre l'arbitraire.

Les litiges qui se meuvent entre les organismes assureurs doivent quant à eux être résolus par le Conseil d'Etat. Ces litiges ont en effet un caractère administratif et il est normal qu'ils soient portés devant cette instance.

Voorstel van wet tot oprichting van een Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid.

Het Nationaal Instituut voor de sociale zekerheid.

EERSTE ARTIKEL.

Er wordt een publiekrechtelijke instelling opgericht, « Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid » genaamd, dat bevoegd is voor de wettelijke verplichte stelsels, tot stand gebracht voor de personen bedoeld in artikel 2 van de besluitwet van 28 december 1944 en betreffende :

- de rust- en overlevingspensioenen;
- de ziekte- en invaliditeitsverzekering;
- de werkloosheidsvergoeding;
- de kinderbijslag;
- het vakantiegeld, gevormd door bijdragen.

ART. 2.

Het Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid heeft tot taak :

- a) de bijdragen die de besluitwet van 28 december 1944 aan de werknemers oplegt, in te zamelen;
- b) de opbrengst van die bijdragen te beheren tot het ogenblik dat zij over de verschillende stelsels wordt verdeeld;
- c) die verdeling te doen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 3 en 4 van de besluitwet van 28 december 1944 en de verschuldigde bedragen ter beschikking te stellen van ieder stelsel, al naargelang van zijn behoeften;
- d) de reserves te beheren van de instellingen bedoeld in artikel 1 van de besluitwet van 28 december 1944;
- e) de administratieve, boekhoudkundige en statistische coördinatie van de stelsels voor sociale zekerheid te verzekeren en aan de regering de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen daartoe voor te stellen;
- f) de vereenvoudiging van de formaliteiten opgelegd aan de bijdrageplichtige werknemers en aan de verzekerden, alsmede de verlaging van de administratiekosten van de gezamenlijke instellingen voor sociale zekerheid na te streven en aan de Minister de daartoe noodzakelijk geachte wijzigingen op het wetgevend en bestuursrechtelijk vlak voor te stellen;
- g) de economische weerslag te bestuderen van de sociale zekerheid zoals deze wettelijk in het Rijk is ingesteld.

Proposition de loi tendant à la création d'un Institut national de la Sécurité sociale.

De l'Institut national de la Sécurité sociale.

ARTICLE PREMIER.

Il est créé un établissement de droit public dénommé « Institut national de la Sécurité sociale », dont la compétence s'étend aux régimes légalement obligatoires établis pour les personnes visées à l'article 2 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 et visant :

- les pensions de retraite et de survie;
- l'assurance maladie-invalidité;
- l'indemnisation du chômage;
- les allocations familiales;
- les pécules de vacances, constitués par des cotisations.

ART. 2.

L'Institut national de la Sécurité sociale a pour mission :

- a) de recueillir les cotisations imposées aux travailleurs par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944;
- b) de gérer le produit de ces cotisations jusqu'au moment de sa répartition entre les différents régimes;
- c) de procéder à cette répartition, conformément aux prescriptions des articles 3 et 4 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, et de mettre à la disposition de chacun des régimes les sommes qui leur reviennent, au fur et à mesure de leurs besoins;
- d) de gérer les réserves des organismes visés à l'article 4 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944;
- e) d'assurer la coordination administrative, comptable et statistique des régimes de la sécurité sociale et de proposer au gouvernement les mesures légales et réglementaires à cette fin;
- f) de veiller à la simplification des formalités imposées aux employeurs assujettis et aux assurés, ainsi qu'à la réduction des frais d'administration de l'ensemble des organismes de la sécurité sociale, et de proposer au Ministre les modifications qui paraissent nécessaires à cet effet sur le plan légal et réglementaire;
- g) d'étudier les incidences économiques de la sécurité sociale, telle qu'elle est légalement établie dans le Royaume.

De raad van bestuur.**ART. 3.**

§ 1. De Raad van bestuur bestaat uit de voorzitter, de ondervoorzitter en twaalf leden.

§ 2. De voorzitter en de ondervoorzitter worden benoemd en ontslagen door de Koning uit een dubbele lijst, voorgedragen door de Raad van Beheer.

De duur van het mandaat van de voorzitter en van de ondervoorzitter bedraagt zes jaar; het is hernieuwbaar.

Het ambt van voorzitter en ondervoorzitter is onverenigbaar met enig ander ambt, behalve dat van leraar in het hoger onderwijs.

§ 3. De leden worden door de Koning voor een termijn van zes jaar benoemd uit een dubbele lijst voorgedragen door de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties. Hun mandaat is hernieuwbaar.

De leden mogen niet meer dan twee andere mandaten in openbare instellingen of instellingen van openbaar nut uitoefenen.

§ 4. De ondervoorzitter is slechts stemgerechtigd bij afwezigheid van de voorzitter. Wanneer de leden die respectievelijk de werkgevers- en werknemersorganisaties vertegenwoordigen, op het ogenblik van de stemming niet in gelijken getale aanwezig zijn, onthoudt of onthouden zich het jongste lid of de jongste leden van de overvallige groep ten einde staking van stemmen te voorkomen.

§ 5. De raad van bestuur vergadert ten minste twaalf maal per jaar op bijeenroeping door de voorzitter; hij kan in buitengewone vergadering worden bijeengeroepen door de voorzitter en moet worden bijeengeroepen wanneer een derde van de leden daarom verzoekt.

ART. 4.

§ 1. De raad van bestuur bezit de ruimste bevoegdheid om de werking van het Instituut te verzekeren. Hij stelt het reglement van orde, de begroting en de jaarrekeningen vast.

Hij bepaalt het kader en het statuut van het personeel, benoemt en ontslaat de directeurs.

§ 2. Hij brengt een jaarverslag uit nopens de vervulling van de opdracht van het Instituut, de financiële toestand in de gezamenlijke stelsels voor sociale zekerheid en de vooruitzichten en de wijzigingen in de vooruitzichten die uit de ingezamelde gegevens naar voren komen.

Dit verslag, waarbij dat van de revisoren wordt gevoegd, wordt bekendgemaakt op een zodanige datum dat de Wetgevende Kamers ervan kennis kunnen nemen vóór de behandeling van de begroting van Sociale Voorzorg.

§ 3. De raad van bestuur kan, ten behoeve van het Instituut en van alle instellingen voor sociale zekerheid,

Du conseil d'administration.**ART. 3.**

§ 1er. — Le conseil d'administration se compose du président, du vice-président et de douze membres.

§ 2. — Le président et le vice-président sont nommés et révoqués par le Roi, sur une liste double présentée par le conseil d'administration.

La durée du mandat du président et du vice-président est de six ans; il est renouvelable.

Les fonctions de président et de vice-président sont incompatibles avec toutes autres, sauf celles de professeur de l'enseignement supérieur.

§ 3. — Les membres sont nommés par le Roi pour un terme de six ans, sur une liste double présentée par les organisations les plus représentatives des employeurs et des travailleurs salariés. Leur mandat est renouvelable.

Les membres ne peuvent exercer plus de deux autres mandats dans des établissements publics ou d'intérêt public.

§ 4. — Le vice-président n'a voix délibérative qu'en l'absence du président. Lorsque les membres représentant respectivement les organismes d'employeurs et celles de travailleurs ne sont pas présents en nombre égal au moment du vote, le ou les membres les plus jeunes du groupe en surnombre s'abstiennent, de manière à éviter la parité des voix.

§ 5. — Le conseil d'administration se réunit au moins douze fois par an sur convocation du président; il peut être convoqué en réunion extraordinaire par le président et doit l'être si un tiers des membres en fait la demande.

ART. 4.

§ 1er. — Le conseil d'administration dispose des pouvoirs les plus étendus pour assurer le fonctionnement de l'Institut. Il établit le règlement d'ordre intérieur, le budget et les comptes annuels.

Il fixe le cadre et le statut du personnel, nomme et révoque les directeurs.

§ 2. — Il établit un rapport annuel sur l'accomplissement de la mission de l'Institut et sur la situation financière de l'ensemble des régimes de la sécurité sociale, ainsi que sur les prévisions et les rectifications des prévisions qui se dégagent des données recueillies.

Ce rapport, auquel sera joint celui des reviseurs, sera publié à une date telle que les Chambres législatives puissent en prendre connaissance avant la discussion du budget de la Prévoyance sociale.

§ 3. — Le conseil d'administration peut, pour les besoins de l'Institut et pour ceux de tous les organis-

een algemeen kaartstelsel van inschrijving van de verzekerden en van de instellingen voor sociale zekerheid aanleggen of doen aanleggen volgens de technisch en financieel doelmatigste methodes.

De raad van beheer voor bedienden.

ART. 5.

§ 1. In het Instituut wordt een raad van beheer voor bedienden opgericht, die als opdracht heeft de reserves van het pensioenstelsel voor bedienden te beheren, met inachtneming van de bepalingen van artikel 9 van deze wet; de raad kan twee van zijn leden naar de vergaderingen van de raad van bestuur afvaardigen; zij hebben daar raadgevende stem.

§ 2. De raad van beheer voor bedienden wordt voorgezeten door de voorzitter van het Instituut; hij omvat bovendien tien leden door de Koning benoemd voor een termijn van zes jaar: vijf uit een dubbele lijst voorgedragen door de representatieve bediendenorganisaties, vijf uit een dubbele lijst voorgedragen door de representatieve werkgeversorganisaties. De mandaten zijn hernieuwbaar. De §§ 3 en 4 van artikel 3 zijn toepasselijk op de raad van beheer voor bedienden.

Het directiecomité.

ART. 6.

In het Instituut wordt een directiecomité opgericht dat voorgezeten wordt door de voorzitter van het Instituut en dat bestaat uit de ondervoorzitter en ten minste drie en ten hoogste vijf directeurs.

Het directiecomité handelt de lopende zaken af; het wordt bijeengeroepen door de voorzitter.

De voorzitter.

ART. 7.

De voorzitter roept de raad van bestuur, de raad van beheer voor bedienden en het directiecomité bijeen en zit ze voor. Hij voert hun beslissingen uit; hij leidt het Instituut en vertegenwoordigt het zo in als buiten rechte. Hij benoemt, leidt en ontslaat het personeel.

Bij afwezigheid of verhindering wordt hij vervangen door de ondervoorzitter.

De boekhouding en het beheer van de geldmiddelen.

ART. 8.

Het Instituut voert een afzonderlijke boekhouding voor iedere sector van de sociale zekerheid. Geen overdracht van geldmiddelen van de ene sector naar de andere is geoorloofd, zelfs niet in de vorm van door de Staat gewaarborgde leningen.

De raad van beheer kan evenwel, met machtiging bij ministerieel besluit en binnen de in dat besluit gestelde perken, beslissen dat een van de sectoren van de sociale zekerheid aan een andere sector kasvoor-

mes de la sécurité sociale, établir ou faire établir, suivant les méthodes les plus efficaces du point de vue technique et financier, le fichier général d'immatriculation des assurés et des organismes de la sécurité sociale.

Du conseil de gestion pour employés.

ART. 5.

§ 1er. — Il est créé au sein de l'Institut un conseil de gestion pour employés qui a pour mission de gérer les réserves du régime de pensions pour employés en respectant les prescriptions de l'article 9 de la présente loi; le conseil peut déléguer deux de ses membres aux séances du conseil d'administration; ils y ont voix consultative.

§ 2. — Le conseil de gestion pour employés est présidé par le président de l'Institut; il comprend en outre dix membres nommés par le Roi pour un terme de six ans: cinq sur liste double présentée par les organisations les plus représentatives des employés, cinq sur une liste double présentée par les organisations les plus représentatives des employeurs. Les mandats sont renouvelables. Les §§ 3 et 4 de l'article 3 s'appliquent au conseil de gestion pour employés.

Du comité de direction.

ART. 6.

Il est créé au sein de l'Institut un comité de direction présidé par le président de l'Institut et composé du vice-président et de trois directeurs au moins et cinq au plus.

Le comité de direction expédie les affaires courantes; il est convoqué par le président.

Du président.

ART. 7.

Le président convoque et préside le conseil d'administration, le conseil de gestion pour employés et le comité de direction. Il exécute leurs décisions; il dirige l'Institut et le représente dans les actes judiciaires et extrajudiciaires. Il nomme, dirige et révoque le personnel.

En cas d'absence ou d'empêchement, il est remplacé par le vice-président.

De la comptabilité et de la gestion des fonds.

ART. 8.

L'Institut tient une comptabilité distincte pour chacun des secteurs de la sécurité sociale. Aucun transfert de fonds n'est autorisé d'un secteur à un autre, même sous forme de prêts garantis par l'Etat.

Toutefois, moyennant autorisation par arrêté ministériel et dans les limites fixées par cet arrêté, le conseil d'administration peut décider qu'un des secteurs de la sécurité sociale peut accorder à un autre secteur

schotten kan verlenen voor een periode van ten hoogste zes maanden.

Behoudens afwijking bepaald in de wet, zijn deze voorschotten niet hernieuwbaar noch vóór hun terugbetaling, noch vóór het verstrijken van een periode van twaalf maanden na de vervaldatum.

ART. 9.

§ 1. De bedragen bestemd om in de loop van het dienstjaar gestort te worden aan de verschillende sectoren van de sociale verzekering, worden op korte termijn belegd bij de openbare kredietinstellingen.

§ 2. De geldmiddelen die in de loop van het dienstjaar niet werden gebruikt alsmede de aan het Instituut toevertrouwde reserves, kunnen worden belegd :

a) in openbare effecten of door de Belgische Staat gewaarborgde waarden, in obligaties van het Gemeentekrediet, van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid, van de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen, van de Belgische provincien en gemeenten;

b) in certificaten van beleggingsfondsen, en met name van een eventueel bij het Instituut zelf opgericht beleggingsfonds;

c) in gebouwde en niet gebouwde onroerende goederen, in België gelegen;

d) in hypotheaire leningen en pandbrieven op in België gelegen gebouwde of niet gebouwde onroerende goederen;

e) in leningen aan de Nationale Maatschappij voor goedkope woningen en aan de Nationale Maatschappij voor de kleine landeigendom;

f) in obligaties van Belgische vennootschappen die sedert ten minste vijf opeenvolgende jaren al hun verbintenissen door middel van hun gewone inkomsten zijn nagekomen;

g) in aandelen van Belgische vennootschappen die voldoen aan de voorwaarden gesteld in de voorafgaande letter.

§ 3. — Binnen het raam van deze voorschriften maken de raad van bestuur en de raad van beheer voor bedienden een algemeen beleggingsplan op, waarin wordt aangegeven welke verhouding zal worden in acht genomen tussen de verschillende soorten van beleggingen die deze raden voornemens zijn te doen.

Deze programma's zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Minister van Sociale Voorzorg en van de Minister van Financiën. Beide Ministers moeten hun eventuele weigering tot goedkeuring met redenen omkleeden.

des avances de trésorerie pour une période n'excédant pas six mois.

Sauf dérogation prévue par la loi, ces avances ne sont renouvelables ni avant leur récupération, ni avant une période de douze mois après la date d'échéance.

ART. 9.

§ 1er. — Les sommes destinées à être versées en cours d'exercice aux divers secteurs de la Sécurité Sociale sont placées à court terme auprès des établissements publics de crédit.

§ 2. — Les fonds qui n'ont pas été utilisés en cours d'exercice ainsi que les réserves confiées à l'Institut peuvent être placés :

a) en fonds publics ou valeurs garanties par l'Etat belge, obligations du Crédit communal, de la Société nationale de crédit à l'industrie, de la Société nationale des chemins de fer belges, des provinces et communes belges;

b) en certificats d'investissement trusts et notamment d'un investment trust créé éventuellement au sein de l'Institut lui-même;

c) en immeubles bâtis et non bâtis situés en Belgique;

d) en prêts hypothécaires et en lettres de gage sur des immeubles bâtis ou non bâtis situés en Belgique;

e) en prêts à la Société nationale des habitations à bon marché et à la Société nationale de la petite propriété terrienne;

f) en obligations de sociétés belges qui, depuis cinq ans consécutifs au moins, ont fait face à tous leurs engagements au moyen de leurs ressources ordinaires;

g) en actions de sociétés belges remplissant les conditions prévues au littéra précédent.

§ 3. — Dans le cadre de ces prescriptions, le conseil d'administration et le conseil de gestion pour employés établissent un programme général de placements, portant indication de la proportion qui sera observée entre les différentes espèces de placements que ces conseils comptent effectuer.

Ces programmes sont subordonnés à l'approbation du Ministre de la Prévoyance sociale et du Ministre des Finances. Ceux-ci doivent motiver leur refus éventuel d'approbation.

Diverse bepalingen.**ART. 10.**

Het Instituut is onderworpen aan de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 december 1957.

De woorden « Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid » worden in de lijst van artikel 1, lid D, van dezelfde wet ingevoegd tussen de woorden « Nationale Kas voor Beroepskrediet » en « Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet ».

De woorden « Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid » worden geschrapt in de lijst van artikel 1, B, van dezelfde wet. De artikelen 11 en 12 van de wet van 16 maart 1954 zijn niet toepasselijk op het Instituut.

ART. 11.

Het Rekenhof regelt de rekeningen van het Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid en zuivert ze aan. Door eindarresten stelt het vast of de rekenplichtigen van het Instituut vrij zijn of in debet; in dit laatste geval doet het Hof uitspraak, de rekenplichtigen gehoord of behoorlijk opgeroepen.

De artikelen 8, 9, *9bis*, 10, 11, 12 en 13 van de wet van 29 oktober 1816 op de inrichting van het Rekenhof zijn van toepassing op het Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid.

ART. 12.

§ 1. — De Koning bepaalt op welke wijze de taak van het Instituut ten aanzien van de verschillende instellingen voor sociale zekerheid wordt vervuld en op welke wijze zij gecoördineerd wordt met de eigen taken van laatstgenoemde instellingen.

§ 2. — Het Nationaal Instituut volgt de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid op in zijn rechten en verplichtingen; het verkrijgt de activa en passiva van deze instelling.

De Koning bepaalt, na de raad van beheer te hebben gehoord, op welke wijze het personeel van de R.M.Z. wordt overgenomen.

§ 3. — De juridische diensten, de diensten voor economische en sociale studies, de documentatiedienst en de dienst voor de statistiek van de verschillende instellingen van sociale zekerheid, bedoeld bij de wet van 16 maart 1954, worden overgeheveld naar het Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid, in de mate waarin zij niet onontbeerlijk zijn voor het vervullen door die instellingen, van hun eigen taken.

ART. 13.

§ 1. — Opgeheven worden de artikelen 1, 9, *9bis* en 13 van de besluitwet van 28 december 1944, alsmede artikel 11*bis* van de wet van 16 maart 1954, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 december 1957.

Dispositions diverses.**ART. 10.**

L'Institut est soumis aux dispositions de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains établissements d'intérêt public, modifiée par l'arrêté royal du 18 décembre 1957.

Les mots « Institut national de la Sécurité sociale » sont insérés dans la liste établie par l'article 1er, D, de la même loi, entre les mots « Caisse nationale du crédit professionnel » et les mots « Institut national du crédit agricole ».

Les mots « Office national de la Sécurité sociale » sont supprimés dans la liste établie par l'article 1er, B, de la même loi. Les articles 11 et 12 de la loi du 16 mars 1954 ne sont pas applicables à l'Institut.

ART. 11.

La Cour des Comptes règle et apure les comptes de l'Institut national de la Sécurité sociale. Elle établit par des arrêtés définitifs si les comptables de l'Institut sont quittes ou en débit; dans ce dernier cas, elle statue, les comptables entendus ou dûment appelés.

Les articles 8, 9, *9bis*, 10, 11, 12 et 13 de la loi du 29 octobre 1816 relative à l'organisation de la Cour des Comptes sont applicables à l'Institut national de la Sécurité sociale.

ART. 12.

§ 1er. — Le Roi détermine les modalités suivant lesquelles la mission de l'Institut sera exercée à l'égard des divers organismes de la sécurité sociale et coordonnée avec les missions propres de ces derniers.

§ 2. — L'Institut national succède aux droits et obligations de l'Office national de la Sécurité sociale; il recueille l'actif et le passif de cet organisme.

Le Roi détermine, le conseil d'administration entendu, les modalités de reprise du personnel de l'O.N.S.S.

§ 3. — Les services juridiques, d'études économiques et sociales, de documentation et de statistiques des divers organismes de la sécurité sociale visés par la loi du 16 mars 1954, sont transférés à l'Institut national de la Sécurité sociale, dans la mesure où ils ne sont pas indispensables à l'accomplissement, par ces organismes, de leur tâches propres.

ART. 13.

§ 1er. — Sont abrogés les articles 1er, 9, *9bis* et 13 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, ainsi que l'article 11*bis* de la loi du 16 mars 1954, modifiée par l'arrêté royal du 18 décembre 1957.

§ 2. — In alle wetsbepalingen worden de woorden « Rijksdienst voor de Maatschappelijke Zekerheid » vervangen door de woorden « Nationaal Instituut voor de Sociale Zekerheid ».

§ 3. — In artikel 13, § 1, van de wet van 16 maart 1954, gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 december 1957, worden de woorden « in de mate van het mogelijke » geschrapt.

§ 4. — Aan artikel 12 van de besluitwet van 28 december 1944 wordt een bepaling toegevoegd, luidende :

« De vrederechter doet in eerste aanleg uitspraak, ongeacht het bedrag van de vordering, over de geschillen in verband met de rechten op prestaties en over de sancties opgelegd bij deze besluitwet en bij de reglementen die deze aanvullen. De Koning regelt de rechtspleging, die kosteloos zal zijn.

» De geschillen tussen de organismen van de sociale zekerheid met betrekking tot hun respectieve rechten, worden door de Raad van State beslecht ».

§ 5. — De Koning coördineert de bepalingen van deze wet met die welke thans van kracht zijn. Hij kan te dien einde de wetteksten alsmede de volgorde en de nummering van de artikelen opheffen, wijzigen en aanvullen.

ART. 14.

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

§ 2. — Les mots « Office national de la Sécurité sociale » sont remplacés dans toutes les dispositions légales par les mots « Institut national de la Sécurité sociale ».

§ 3. — Les mots « dans la mesure du possible » sont supprimés dans l'article 13, § 1er, de la loi du 16 mars 1954, modifiée par l'arrêté royal du 18 décembre 1957.

§ 4. — L'article 12 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 est complété par les dispositions suivantes :

« Le juge de paix statue en premier ressort, quel que soit le montant de la demande, sur les contestations portant sur les droits aux prestations et sur les sanctions prévues par le présent arrêté-loi et les règlements qui le complètent. Le Roi règle la procédure, qui sera gratuite.

» Les contestations qui s'élèvent entre les organismes de la sécurité sociale relativement à leurs droits respectifs sont tranchées par le Conseil d'Etat ».

§ 5. — Le Roi coordonnera les dispositions de la présente loi avec celles qui sont actuellement en vigueur. A cet effet, il peut abroger, modifier et compléter les textes légaux ainsi que l'ordre et la numérotation des articles.

ART. 14.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

C. DE BAECK
R. HOUBEN
A. USELDING
G. VANDEPUTTE